

tiget sig med Kontorforretninger. De vilde sikkert betakke sig, hvori de lige saa sikkert vilde have Ret. Jeg tror, at der burde paa ny skabes nogle praktiske Virksomheder for de Skovbrugskandidater, som ere i Statsskovbrugets Tjeneste, og at der kunde etableres nogle for disse Kandidater passende Plantørstillinger paa Statens store Hedearealer i Jylland. Der blev i 1904 oprettet et meget daarligt Skovriderembede i Vestjylland. Dette Embede burde neppe have været oprettet, og det bør i Tilfælde af Vakance deles i to Plantørstillinger for Skovbrugskandidater i Statsskovvæsenets Tjeneste.

Det blev af et æret Medlem i det andet høje Ting fremdraget, hvorledes Statsskovriderne ere bebyrdede med Skrivers og Bogføring. Jeg tror ligesom det ærede Medlem, at Bestræbelserne med Hensyn til en Nyordning af vort Skovbrug bør rettes paa en større Indskrænkning af dette endeløse Skriverseri, særlig af den unødvendigt udviklede Regnskabsføring, der er bleven Resultatet af de forskellige styrendes ustandselige Reglementer og Forordninger. Den Tid, da en dansk Statsskovrider havde sin Hovedgerning i den grønne Skov, er forlængst en Saga blot. Nu gælder det for ham om, hvad han i øvrigt er vant til fra sin Assistentgerning, at gøre Vold paa sit Eriluftsnaturel og føle sig hjemme ved Skrivebordet, idet han samtidig bør have den Overbevisning, at det allermeste af de Oceaner af beskrevet Papir, som skulle præsteres i Aarets Løb, er til ingen Nytte, men kun Fyld paa det ministerielle Arkivs Hylder. De danske Statsskovrider sige undertiden i mismodige Øjeblikke, at de ikke ere Skovriderne, men Skovskrivere, og noget om det er der.

Dernæst burde Bestræbelserne efter min Mening rettes paa at fritage Skovriderne for at have Embedsjord. Uden Kendskab til Landbrug og uden Kapital betyder Skovriderens Overtagelse af en som Regel meget mager Embedslod ofte det rene Fordærv. Der skal stiftes et betydeligt Etableringslaan, der skal udredes en ikke ringe Overtagelsessum, og der skal stilles et ret kostbart Folkehold paa Benene. Resultatet bliver ikke sjældent, at Afdrag og Renter af Kapitalen, Skatter og Afgifter, Indkøb af Foderstoffer, Vedligeholdelse af Redskaber, Bygninger o. s. v. omtrent opluge hele Embedets faste Gage. For en mindre Del af Skovridergaardenes Vedkommende, særlig i 2den Overførsterinspektion, har man fraskilt Jorden, og Resten burde snart følge efter, i alt Fald

naar Vakance indtræder. Dette vil ikke blive vanskeligt at arrangere, fordi den Jord, som ligger udenfor Skovene, med Lethed vil kunne sælges, medens den Jord, som ligger i selve Skovene, burde beplantes, hvad den som Regel ikke er for god til, og som Erstatning for denne Embedslod skulde Skovrideren saa have et fast aarligt Tillæg til Gagen, og af Jorden skulde der saa kun blive tilbage et lille Vænge, der kunde afgive Fourage for Skovriderens Hest.

Man har saa ofte hørt her i dette Ting og ogsaa udenfor Tinget Anker over, at de danske Statsskove ikke betale sig, at de give en daarlig Forrentning af deres Ejendomsskyld, særlig naar man sammenligner dem med de Skove, der ere under privat Drift. Det er muligt, at der er noget i denne Anke, skønt jeg tror, at der fra de danske Statsskove sælges alt det Træ, der kan afsættes til en rimelig Pris. Men man maa her betænke, at Statsskovens Drift altid bliver dyrere end privat Drift, fordi den private Skovejer mere end Staten vil være tilbøjelig til at knibe paa Personale, paa Kultur, paa Vejenes Vedligeholdelse o. s. v. Saa kommer her til endelig, hvad heller ikke maa glemmes, at de danske Statsskove gennemgaaende findes i de magre Egne, medens de private Skove som Regel staa paa god Bund.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg anbefaler, at dette Lovforslag vedtages i dette Ting uden Udvalg.

Dinesen: Efter den Behandling, det foreliggende Lovforslag har været Genstand for i det andet Ting, efter den Stilling, som den højtærede Landbrugsminister har indtaget der oppe, og efter hvad der er udtalt af Ministeren her i Dag — og jeg kan tilføje, hvad der er udtalt af den første ærede Taler —, drager jeg den Slutning, at det er et almindeligt Ønske fra vægtige Sider, at dette Lovforslag gennemføres i denne Samling. Efter hvad jeg mener at kende til Forholdene, og ogsaa efter hvad den højtærede Landbrugsminister har sagt oppe i det andet Ting, tror jeg ogsaa, at der er Forhold, der i ikke ringe Grad gøre det ønskeligt, at Lovforslaget bliver gennemført, og jeg skal derfor for mit Vedkommende ikke lægge nogen særlig Hindring i Vejen derfor. Men jeg kan ikke tilbageholde, at jeg ikke kan se rettere, end at det foreliggende Lovforslag i væsentlige Henseender er ufyldstgørende. I denne Retning lægger